Fonaments Matemàtiques II

Àlgebra Lineal Departament de Matemàtiques i Informàtica Universitat de les Illes Balears

Manuel Moyà Quintero

$\mathbf{\acute{I}ndex}$

1	Matrius	3
2	Determinants	17
3	Sistemes d'equacions lineals	33
4	Espais Vectorials	45
5	Aplicacions lineals	83
6	Valors i vectors propis d'un endomorfisme	101
7	Espais Euclidians	113

Capítol 7

Espais Euclidians

Definició 7.1 Donats p+1 espais vectorials, V_1, \ldots, V_p, W sobre un mateix cos K, anomenam **aplicació** p-lineal de $V_1 \times \ldots \times V_p$ en W a una aplicació

$$f: V_1 \times \ldots \times V_p \to W$$

que compleix per a cada $i = 1, \ldots, p$

- $f(v_1, \ldots, v_i + v'_i, \ldots, v_p) = f(v_1, \ldots, v_i, \ldots, v_p) + f(v_1, \ldots, v'_i, \ldots, v_p)$ $(\forall v_i, v'_i \in V_i)$
- $f(v_1, \ldots, tv_i, \ldots, v_p) = tf(v_1, \ldots, v_i, \ldots, v_p) \quad \forall t \in K, \quad \forall v_i \in V_i$

Notem que una aplicació lineal és un cas particular d'aplicació p-lineal on p=1. En el cas que p>1 es diu genèricament **aplicació multilineal**.

En el cas particular en que $V_1 = \ldots = V_p = V$ i W = K direm que $f: V^p \to K$ és una **funció** p-lineal sobre V.

Definició 7.2 Anomenam funció (forma) bilineal a una funció 2-lineal sobre V.

Exemple: Vegem que $f: \mathbb{R}^2 \times \mathbb{R}^2 \to \mathbb{R}$ tal que

$$f[(x_1, x_2), (y_1, y_2)] = 2x_1y_1 + x_1y_2 - x_2y_1 - 3x_2y_2$$

és una forma bilineal. Efectivament

• Hem de veure que $f[(x_1,x_2)+(x_1',x_2'),(y_1,y_2)]=f[(x_1,x_2),(y_1,y_2)]+f[(x_1',x_2'),(y_1,y_2)].$ Efectivament,

$$f[(x_1, x_2) + (x_1', x_2'), (y_1, y_2)] = f[(x_1 + x_1', x_2 + x_2'), (y_1, y_2)] =$$

$$= 2(x_1 + x_1')y_1 + (x_1 + x_1')y_2 - (x_2 + x_2')y_1 - 3(x_2 + x_2')y_2 =$$

$$= (2x_1y_1 + x_1y_2 - x_2y_1 - 3x_2y_2) + (2x_1'y_1 + x_1'y_2 - x_2'y_1 - 3x_2'y_2) =$$

$$= f[(x_1, x_2), (y_1, y_2)] + f[(x_1', x_2'), (y_1, y_2)]$$

Anàlogament veuriem que

$$f[(x_1, x_2), (y_1, y_2) + (y_1', y_2')] = f[(x_1, x_2), (y_1, y_2)] + f[(x_1, x_2), (y_1', y_2')]$$

• Vegem ara que $f[t(x_1, x_2), (y_1, y_2)] = tf[(x_1, x_2), (y_1, y_2)]$. Efectivament,

$$f[t(x_1, x_2), (y_1, y_2)] = f[(tx_1, tx_2), (y_1, y_2)] = 2tx_1y_1 + tx_1y_2 - tx_2y_1 - 3tx_2y_2 =$$

$$= t(2x_1y_1 + x_1y_2 - x_2y_1 - 3x_2y_2) = tf[(x_1, x_2), (y_1, y_2)]$$

Anàlogament veuriem que $f[(x_1, x_2), t(y_1, y_2)] = tf[(x_1, x_2), (y_1, y_2)]$

Direm que una funció bilineal és **simètrica** si f(u,v) = f(v,u)

En el exemple anterior la forma bilineal no seria simètrica, ja que

$$f[(y_1, y_2), (x_1, x_2)] = 2y_1x_1 + y_1x_2 - y_2x_1 - 3y_2x_2 \neq f[(x_1, x_2), (y_1, y_2)]$$

Definició 7.3 Anomenam **producte escalar** sobre V a una funció bilineal sobre V simètrica i semidefinida positiva (és a dir, $f(u, u) \ge 0$, i f(u, u) = 0 si i només si $u = \overline{0}$).

A f(u, v) el representarem per $\langle u, v \rangle$.

Per tant f és producte escalar si i només si:

- 1. $\langle u, v \rangle = \langle v, u \rangle$ (simètrica).
- 2. $\langle u, v_1 + v_2 \rangle = \langle u, v_1 \rangle + \langle u, v_2 \rangle$ i $\langle u_1 + u_2, v \rangle = \langle u_1, v \rangle + \langle u_2, v \rangle$. (com ha de ser simètrica, basta una igualtat)
- 3. $\langle tu, v \rangle = \langle u, tv \rangle = t \langle u, v \rangle$. (com ha de ser simètrica, basta una igualtat)
- 4. Si $u \neq \bar{0}$ aleshores $\langle u, u \rangle > 0$, i $\langle u, u \rangle = 0$ si i només si $u = \bar{0}$ (semidefinida positiva).

Exemple 1: En el conjunt de vectors lliures del pla, $\langle u, v \rangle = |u||v|\cos(u, v)$ és un producte escalar.

Exemple 2: $f: \mathbb{R}^3 \times \mathbb{R}^3 \to \mathbb{R}$ tal que

$$f[(x_1, x_2, x_3), (y_1, y_2, y_3)] = x_1y_1 + x_2y_2 + x_3y_3$$

És un producte escalar.

Efectivament,

- Vegem que f(u, v) = f(v, u) on $u, v \in \mathbb{R}^3$ $f[(x_1, x_2, x_3), (y_1, y_2, y_3)] = x_1 y_1 + x_2 y_2 + x_3 y_3 = y_1 x_1 + y_2 x_2 + y_3 x_3 = f[(y_1, y_2, y_3), (x_1, x_2, x_3)]$
- Vegem $f(u_1 + u_2, v) = f(u_1, v) + f(u_2, v)$, on $u_1, u_2, v \in \mathbb{R}^3$ $f[(x_1, x_2, x_3) + (x'_1, x'_2, x'_3), (y_1, y_2, y_3)] =$ $= f[(x_1 + x'_1, x_2 + x'_2, x_3 + x'_3), (y_1, y_2, y_3)] =$ $= (x_1 + x'_1)y_1 + (x_2 + x'_2)y_2 + (x_3 + x'_3)y_3 =$ $= x_1y_1 + x'_1y_1 + x_2y_2 + x'_2y_2 + x_3y_3 + x'_3y_3 =$ $= (x_1y_1 + x_2y_2 + x_3y_3) + (x'_1y_1 + x'_2y_2 + x'_3y_3) =$ $= f[(x_1, x_2, x_3), (y_1, y_2, y_3)] + f[(x'_1, x'_2, x'_3), (y_1, y_2, y_3)]$
- f(tu, v) = tf(u, v), per a $u, v \in \mathbb{R}^3$ i $t \in \mathbb{R}$ $f[t(x_1, x_2, x_3), (y_1, y_2, y_3)] = f[(tx_1, tx_2, tx_3), (y_1, y_2, y_3)] =$ $= tx_1y_1 + tx_2y_2 + tx_3y_3 = t(x_1y_1 + x_2y_2 + x_3y_3) = tf[(x_1, x_2, x_3), (y_1, y_2, y_3)]$
- Si $u \neq \bar{0}$ aleshores $\langle u, u \rangle > 0$, i $\langle u, u \rangle = 0$ si i només si $u = \bar{0}$ $(u \in \mathbb{R}^3)$.

Suposem $(x, y, z) \neq (0, 0, 0)$

$$f[(x, y, z), (x, y, z)] = x^2 + y^2 + z^2 > 0$$

Suposem ara que f[(x,y,z),(x,y,z)]=0, això és equivalent a $x^2+y^2+z^2=0$ i per tant, x=y=z=0

Per tant és un producte escalar.

Exemple 3: En general $f: \mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}$ tal que

$$f[(x_1, x_2, \dots, x_n), (y_1, y_2, \dots, y_n)] = x_1y_1 + x_2y_2 + \dots + x_ny_n$$

és un producte escalar.

Nota: Si no es diu el contrari, suposarem que estam parlant d'aquest producte escalar

Exemple 4: $f: \mathbb{R}^3 \times \mathbb{R}^3 \to \mathbb{R}$ tal que:

$$f[(x_1, x_2, x_3), (y_1, y_2, y_3)] = 2x_1y_1 + x_2y_2 + 3x_3y_3$$

és un producte escalar.

Efectivament,

$$f[(x_1, x_2, x_3), (y_1, y_2, y_3)] = 2x_1y_1 + x_2y_2 + 3x_3y_3 = 2y_1x_1 + y_2x_2 + 3y_3x_3 =$$

$$= f[(y_1, y_2, y_3), (x_1, x_2, x_3)]$$

 $f[(x_1, x_2, x_3) + (x'_1, x'_2, x'_3), (y_1, y_2, y_3)] =$ $= f[(x_1 + x'_1, x_2 + x'_2, x_3 + x'_3), (y_1, y_2, y_3)] =$ $= 2(x_1 + x'_1)y_1 + (x_2 + x'_2)y_2 + 3(x_3 + x'_3)y_3 =$ $= 2x_1y_1 + 2x'_1y_1 + x_2y_2 + x'_2y_2 + 3x_3y_3 + 3x'_3y_3 =$ $= (2x_1y_1 + x_2y_2 + 3x_3y_3) + (2x'_1y_1 + x'_2y_2 + 3x'_3y_3) =$ $= f[(x_1, x_2, x_3), (y_1, y_2, y_3)] + f[(x'_1, x'_2, x'_3), (y_1, y_2, y_3)]$

$$f[t(x_1, x_2, x_3), (y_1, y_2, y_3)] = f[(tx_1, tx_2, tx_3), (y_1, y_2, y_3)] =$$

$$= 2tx_1y_1 + tx_2y_2 + 3tx_3y_3 = t(2x_1y_1 + x_2y_2 + 3x_3y_3) =$$

$$= tf[(x_1, x_2, x_3), (y_1, y_2, y_3)]$$

• Suposem $(x, y, z) \neq (0, 0, 0)$

$$f[(x, y, z), (x, y, z)] = 2x^2 + y^2 + 3z^2 > 0$$

Suposem ara que f[(x,y,z),(x,y,z)]=0, això és equivalent a $2x^2+y^2+3z^2=0$ i per tant, x=y=z=0

Per tant és un producte escalar.

Exemple 5: Vegem que $f: \mathbb{R}^3 \times \mathbb{R}^3 \to \mathbb{R}$ tal que:

$$f[(x_1, x_2, x_3), (y_1, y_2, y_3)] = 2x_1y_1^2 + x_2y_2 + 3x_3y_3$$

no és un producte escalar.

Per una part

$$f[(x_1, x_2, x_3), (y_1, y_2, y_3)] = 2x_1y_1^2 + x_2y_2 + 3x_3y_3$$

per altra

$$f[(y_1, y_2, y_3), (x_1, x_2, x_3)] = 2y_1x_1^2 + y_2x_2 + 3y_3x_3$$

que no són iguals.

Proposició 7.4 Sigui $\{u_1, \ldots, u_n\}$ una base de V, $i(x_1, \ldots, x_n)$, (y_1, \ldots, y_n) les coordenades de u i v, respectivament, en aquesta base. Si tenim el producte escalar <, >, es compleix:

$$\langle u, v \rangle = (x_1, \dots, x_n) \begin{pmatrix} \langle u_1, u_1 \rangle & \langle u_1, u_2 \rangle & \dots & \langle u_1, u_n \rangle \\ \langle u_2, u_1 \rangle & \langle u_2, u_2 \rangle & \dots & \langle u_2, u_n \rangle \\ \vdots & \vdots & & \vdots & & \vdots \\ \langle u_n, u_1 \rangle & \langle u_n, u_2 \rangle & \dots & \langle u_n, u_n \rangle \end{pmatrix} \begin{pmatrix} y_1 \\ y_2 \\ \vdots \\ y_n \end{pmatrix}$$

Demostració:

$$\langle u, v \rangle = \langle x_1 u_1 + \dots + x_n u_n, y_1 u_1 + \dots + y_n u_n \rangle = \sum_{i=1}^{n} \sum_{j=1}^{n} \langle x_i u_i, y_j u_j \rangle =$$

$$= \sum_{i=1}^{n} \sum_{j=1}^{n} x_i \langle u_i, u_j \rangle y_j =$$

$$= (x_1, \dots, x_n) \begin{pmatrix} \langle u_1, u_1 \rangle & \langle u_1, u_2 \rangle & \dots & \langle u_1, u_n \rangle \\ \langle u_2, u_1 \rangle & \langle u_2, u_2 \rangle & \dots & \langle u_2, u_n \rangle \\ \vdots & \vdots & & \vdots \\ \langle u_n, u_1 \rangle & \langle u_n, u_2 \rangle & \dots & \langle u_n, u_n \rangle \end{pmatrix} \begin{pmatrix} y_1 \\ y_2 \\ \vdots \\ y_n \end{pmatrix}$$

Definició 7.5 Tenint en compta la proposició anterior (proposició 7.4) a l'expressió

$$(x_1, \dots, x_n) \begin{pmatrix} \langle u_1, u_1 \rangle & \langle u_1, u_2 \rangle & \dots & \langle u_1, u_n \rangle \\ \langle u_2, u_1 \rangle & \langle u_2, u_2 \rangle & \dots & \langle u_2, u_n \rangle \\ \vdots & \vdots & & \vdots & & \vdots \\ \langle u_n, u_1 \rangle & \langle u_n, u_2 \rangle & \dots & \langle u_n, u_n \rangle \end{pmatrix} \begin{pmatrix} y_1 \\ y_2 \\ \vdots \\ y_n \end{pmatrix}$$

l'anomenarem l'**expressió coordenada** del producte escalar i a la matriu

$$\begin{pmatrix} \langle u_1, u_1 \rangle & \langle u_1, u_2 \rangle & \dots & \langle u_1, u_n \rangle \\ \langle u_2, u_1 \rangle & \langle u_2, u_2 \rangle & \dots & \langle u_2, u_n \rangle \\ \vdots & \vdots & & \vdots \\ \langle u_n, u_1 \rangle & \langle u_n, u_2 \rangle & \dots & \langle u_n, u_n \rangle \end{pmatrix}$$

l'anomenarem matriu coordenada del producte escalar respecte a la base $\{u_1, \ldots, u_n\}$.

Nota: Com un producte escalar és simètric i semidefinida positiva, la matriu associada també ha de ser simètrica i els elements de la diagonal principal positius.

Exemple 1: El producte escalar vist a la definició 7.3 $f: \mathbb{R}^3 \times \mathbb{R}^3 \to \mathbb{R}$ definit per

$$\langle (x_1, x_2, x_3), (y_1, y_2, y_3) \rangle = x_1y_1 + x_2y_2 + x_3y_3$$

té per matriu coordenada respecte a la base canònica:

Exemple 2: El producte escalar vist a la definició 7.3 $f: \mathbb{R}^3 \times \mathbb{R}^3 \to \mathbb{R}$ definit per

$$\langle (x_1, x_2, x_3), (y_1, y_2, y_3) \rangle = 2x_1y_1 + x_2y_2 + 3x_3y_3$$

té per matriu coordenada respecte a la base canònica:

$$\begin{pmatrix} <(1,0,0),(1,0,0)> & <(1,0,0),(0,1,0)> & <(1,0,0),(0,0,1)>\\ <(0,1,0),(1,0,0)> & <(0,1,0),(0,1,0)> & <(0,1,0),(0,0,1)>\\ <(0,0,1),(1,0,0)> & <(0,0,1),(0,1,0)> & <(0,0,1),(0,0,1)> \end{pmatrix} =$$

$$\begin{pmatrix} 2 & 0 & 0\\ 0 & 1 & 0\\ 0 & 0 & 3 \end{pmatrix}$$

Exemple 3: Sigui el producte escalar anterior

$$\langle (x_1, x_2, x_3), (y_1, y_2, y_3) \rangle = 2x_1y_1 + x_2y_2 + 3x_3y_3$$

Considerem la base d' \mathbb{R}^3 , $\{(1,1,1),(1,-1,1),(1,1,0)\}$. La matriu coordenada respecte a aquesta base és:

$$\begin{pmatrix} <(1,1,1),(1,1,1)> & <(1,1,1),(1,-1,1)> & <(1,1,1),(1,1,0)>\\ <(1,-1,1),(1,1,1)> & <(1,-1,1),(1,-1,1)> & <(1,-1,1),(1,1,0)>\\ <(1,1,0),(1,1,1)> & <(1,1,0),(1,-1,1)> & <(1,1,0),(1,1,0))> \end{pmatrix} =$$

$$\begin{pmatrix} 6 & 4 & 3\\ 4 & 6 & 1\\ 3 & 1 & 3 \end{pmatrix}$$

Definició 7.6 Direm que un espai vectorial V és un espai vectorial euclidià si sobre V s'ha definit un producte escalar.

Definició 7.7 Sigui V un espai vectorial euclidià i <,> el producte escalar. Anomenam **norma** o **longitud** d'un vector v, i la representarem per ||v||, a

$$||v|| = \sqrt{\langle v, v \rangle}$$

 $Com < v, v \ge 0$, sempre existeix ||v|| i a més $||v|| \ge 0$.

Tenint en compte els exemples de la definició 7.3 vegem l'expressió de les normes corresponents:

Exemple 1: $\langle (x_1, x_2, x_3), (y_1, y_2, y_3) \rangle = x_1y_1 + x_2y_2 + x_3y_3$ sobre \mathbb{R}^3 ,

$$\|(x_1, x_2, x_3)\| = \sqrt{x_1^2 + x_2^2 + x_3^2}$$

Nota: Aquesta serà la norma habitual si no es diu el contrari.

Exemple 2: $\langle (x_1, x_2, x_3), (y_1, y_2, y_3) \rangle = 2x_1y_1 + x_2y_2 + 3x_3y_3$

$$\|(x_1, x_2, x_3)\| = \sqrt{2x_1^2 + x_2^2 + 3x_3^2}$$

Proposició 7.8 (Designaltat de Schwarz)

 $Si\ V$ és un espai vectorial euclidià i $u,v\in V$

$$|< u, v > | \le ||u|| ||v||$$

Demostració:

Operem

$$\begin{split} \|\|v\|u - \|u\|v\|^2 &= <\|v\|u - \|u\|v, \|v\|u - \|u\|v> = \\ &= \|v\|^2 < u, u > -2\|u\|\|v\| < u, v > + \|u\|^2 < v, v> = \\ &= \|v\|^2 \|u\|^2 - 2\|u\|\|v\| < u, v > + \|u\|^2 \|v\|^2 = 2\|v\|^2 \|u\|^2 - 2\|u\|\|v\| < u, v> = \\ &= 2\|u\|\|v\| (\|u\|\|v\| - < u, v>) \end{split}$$

Com $||||v||u - ||u||v||^2 \ge 0$ ale
shores $2||u||||v||(||u||||v|| - \langle u, v \rangle) \ge 0$, per tant, $||u||||v|| - \langle u, v \rangle \ge 0$ i
 $\langle u, v \rangle \le ||u||||v||$ (1).

Operem ara $|||v||u + ||u||v||^2$ que de forma anàloga ens sortiria

$$||||v||u + ||u||v||^2 = 2||u|||v||(||u||||v|| + \langle u, v \rangle)$$

i amb un raonament anàleg a l'anterior tenim $\langle u, v \rangle \ge -||u|| ||v||$ (2).

Per (1) i (2) tenim $-||u||||v|| \le \langle u, v \rangle \le ||u|| ||v||$, per tant,

$$|< u, v>| \le ||u|| ||v||$$

Definició 7.9 Direm que un vector és unitari si té norma 1.

Exemple: En el producte escalar habitual de \mathbb{R}^3 els vectors de la base canònica són unitaris.

$$\|(1,0,0)\| = \sqrt{\langle (1,0,0), (1,0,0) \rangle} = \sqrt{1} = 1$$

igualment ho demostrariem per a (0,1,0) i (0,0,1).

Anàlogament es compliria per a \mathbb{R}^n .

Proposició 7.10 Si $v \in V$ i $v \neq \overline{0}$ aleshores el vector $\frac{1}{\|v\|}v$ és unitari.

Demostració:

Cerquem la norma del vector $\frac{1}{\|v\|}v$

$$\left\|\frac{1}{\|v\|}v\right\| = \sqrt{\left\langle\frac{1}{\|v\|}v,\frac{1}{\|v\|}v\right\rangle} = \sqrt{\left(\frac{1}{\|v\|}\right)^2\langle v,v\rangle} = \sqrt{\frac{1}{\|v\|^2}\|v\|^2}$$

Definició 7.11 Dos vectors $u, v \in V$ direm que són **ortogonals** si < u, v >= 0.

Anàlogament, un conjunt de vectors $\{u_1, \ldots, u_m\}$ direm que és un **conjunt** ortogonal de vectors si:

1.
$$u_i \neq \bar{0}_V \ per \ a \ i = 1, \dots, m$$

2.
$$\langle u_i, u_j \rangle = 0$$
 per $a \ i, i = 1, \dots, m \ i \ i \neq j$

Exemple 1: En el conjunt de vectors lliures del pla o de l'espai, diferents de zero, els vectors ortogonals són els vectors perpendiculars, ja que segons vàrem definir el producte escalar com $\langle u,v\rangle=|u||v|\cos(u,v),\ \langle u,v\rangle=0$ si $|u||v|\cos(u,v)=0$, i com els vectors són diferents de $\bar{0}_v$, aleshores $\cos(u,v)=0$ i l'angle és de 90° .

Exemple 2: En el producte escalar habitual de \mathbb{R}^3 els vectors de la base canònica són ortogonals dos a dos.

$$\langle (1,0,0), (0,1,0) \rangle = 0$$

igualment ho feríem amb els altre elementes de la base.

Anàlogament es compleix per a \mathbb{R}^n .

Proposició 7.12 (Teorema de Pitàgores)

 $Si\ u, v \in V \ s\'{o}n \ ortogonals,$

$$||u + v||^2 = ||u||^2 + ||v||^2$$

Demostració:

Si u, v són ortogonals,

$$||u+v||^2 = \langle u+v, u+v \rangle = \langle u, u \rangle + \langle u, v \rangle + \langle v, u \rangle + \langle v, v \rangle \stackrel{(1)}{=} \langle u, u \rangle + \langle v, v \rangle = ||u||^2 + ||v||^2$$
(1) Ja que $\langle u, v \rangle = \langle v, u \rangle = 0$

Proposició 7.13 Sigui V és un espai vectorial euclidià. Si $\{u_1, \ldots, u_n\}$ és un conjunt ortogonal de vectors de V, aleshores són linealment independents.

Demostració:

Considerem una combinació lineal igualada a zero,

$$t_1 u_1 + \ldots + t_n u_n = \bar{0}_V$$

hem de veure que els coeficients són iguals a zero. De la igualtat anterior tenim

$$0 = \langle \bar{0}_V, \bar{0}_V \rangle = \langle t_1 u_1 + \dots + t_n u_n, t_1 u_1 + \dots + t_n u_n \rangle = \sum_{i,j=1}^n t_i t_j \langle u_i, u_j \rangle$$

ara bé, com els vectors u_i $i=1,\ldots,n$ són ortogonals dos a dos tenim que $\langle u_i,u_j\rangle=0$ si $i\neq j$, per tant, la igualtat anterior ens queda de la forma

$$0 = \sum_{i=1}^{n} t_i^2 \langle u_i, u_i \rangle = \sum_{i=1}^{n} t_i^2 ||u_i||^2$$

i com $||u_i||^2 \neq 0$, tenim que $t_i^2 = 0$, ja que tots els sumands són no negatius. Aleshores $t_i = 0$ per a $i = 1, \ldots, n$

Definició 7.14 Sigui V és un espai vectorial euclidià, direm que una base de V és **ortogonal** si els seus elements són ortogonals dos a dos.

Si a més a més els vectors de la base són unitaris direm que la base és **or**tonormal.

Exemple 1: En el producte escalar habitual de \mathbb{R}^3 la base canònica és una base ortonormal segons hem vist als exemples de les definicions 7.9 i 7.11.

Anàlogament per a \mathbb{R}^n .

Exemple 2: Del producte escalar vist a un exemple de la definició 7.3, definit per, $f: \mathbb{R}^3 \times \mathbb{R}^3 \to \mathbb{R}$ tal que:

$$\langle (x_1, x_2, x_3), (y_1, y_2, y_3) \rangle = 2x_1y_1 + x_2y_2 + 3x_3y_3,$$

la base canònica de \mathbb{R}^3 és ortogonal, ja que:

$$<(1,0,0),(0,1,0)>=<(1,0,0),(0,0,1)>=<(0,1,0),(0,0,1)>=0$$

però no és ortonormal ja que, per exemple

$$||(1,0,0)|| = \sqrt{2}$$

Ara bé, com

$$\|(1,0,0)\| = \sqrt{2}, \quad \|(0,1,0)\| = \sqrt{1}, \quad \|(0,0,1)\| = \sqrt{3}$$

una base ortonormal seria, tenint en compte la proposició 7.10,

$$\left\{ \left(\frac{1}{\sqrt{2}}, 0, 0\right), (0, 1, 0), \left(0, 0, \frac{1}{\sqrt{3}}\right) \right\}$$

Si tenim una base ortogonal, podem trobar una fórmula que ens permet posar un vector en combinació lineal de l'esmentada base, tal com indica la proposició següent. **Proposició 7.15** Sigui V un espai vectorial euclidià i $\{u_1, \ldots, u_n\}$ una base ortogonal de V. Si $v \in V$,

$$v = \frac{\langle v, u_1 \rangle}{\|u_1\|^2} u_1 + \frac{\langle v, u_2 \rangle}{\|u_2\|^2} u_2 + \ldots + \frac{\langle v, u_n \rangle}{\|u_n\|^2} u_n$$

Demostració:

Si $v \in V$, existeixen $t_1, \ldots, t_n \in K$ tals que $v = t_1u_1 + t_2u_2 + \ldots + t_nu_n$. Aleshores

$$\langle v, u_i \rangle = \langle t_1 u_1 + t_2 u_2 + \dots + t_n u_n, u_i \rangle = t_1 \langle u_1, u_i \rangle + t_2 \langle u_2, u_i \rangle + \dots + \langle u_n, u_i \rangle =$$

$$= t_i \langle u_i, u_i \rangle = t_i ||u_i||^2$$

i com $u_i \neq \bar{0}_V$ tenim que $||u_i|| \neq 0$. Per tant, aïllant t_i ens queda

$$t_i = \frac{\langle v, u_i \rangle}{\|u_i\|^2}$$
 per a $i = 1, \dots, n$

Exemple: Amb el producte escalar habitual sobre \mathbb{R}^4 ,

$$\{(1,1,1,-1),(1,0,1,2),(-1,0,1,0),(-1,3,-1,1)\}$$

és una base ortogonal d' \mathbb{R}^4 com es pot comprovar fàcilment. Si tenim un element $(a,b,c,d)\in\mathbb{R}^4$, posem-lo en combinació lineal dels elements de la base. Si $(a,b,c,d)=t_1(1,1,1,-1)+t_2(1,0,1,2)+t_3(-1,0,1,0)+t_4(-1,3,-1,1)$, tenim

$$t_1 = \frac{\langle (a,b,c,d),(1,1,1,-1)\rangle}{\|(1,1,1,-1)\|^2} = \frac{a+b+c-d}{4}$$

$$t_2 = \frac{\langle (a,b,c,d),(1,0,1,2)\rangle}{\|(1,0,1,2)\|^2} = \frac{a+c+2d}{6}$$

$$t_3 = \frac{\langle (a,b,c,d),(-1,0,1,0)\rangle}{\|(-1,0,1,0)\|^2} = \frac{-a+c}{2}$$

$$t_4 = \frac{\langle (a,b,c,d),(-1,3,-1,1)\rangle}{\|(-1,3,-1,1)\|^2} = \frac{-a+3b-c+d}{12}$$

Lema 7.16 Sigui V un espai vectorial euclidià. Si $\{u_1, u_2, \ldots, u_m\}$ és un conjunt ortogonal de vectors de V i $v \in V$ qualsevol,

$$u_{m+1} = v - \frac{\langle v, u_1 \rangle}{\|u_1\|^2} u_1 - \frac{\langle v, u_2 \rangle}{\|u_2\|^2} u_2 - \dots - \frac{\langle v, u_m \rangle}{\|u_n\|^2} u_m$$

compleix:

1. u_{m+1} és ortogonal a u_1, u_2, \ldots, u_m

2. Si $v \notin \langle u_1, u_2, \dots, u_m \rangle$, aleshores $u_{m+1} \neq \bar{0}_V$ i $\{u_1, u_2, \dots, u_m, u_{m+1}\}$ és un conjunt ortogonal de vectors de V

Demostració:

1.

$$\langle u_{m+1}, u_i \rangle = \left\langle v - \frac{\langle v, u_1 \rangle}{\|u_1\|^2} u_1 - \frac{\langle v, u_2 \rangle}{\|u_2\|^2} u_2 - \dots - \frac{\langle v, u_m \rangle}{\|u_n\|^2} u_m, u_i \right\rangle =$$

$$= \langle v, u_i \rangle - \frac{\langle v, u_1 \rangle}{\|u_1\|^2} \langle u_1, u_i \rangle - \frac{\langle v, u_2 \rangle}{\|u_2\|^2} \langle u_2, u_i \rangle - \dots - \frac{\langle v, u_m \rangle}{\|u_n\|^2} \langle u_m, u_i \rangle =$$

$$= \langle v, u_i \rangle - \frac{\langle v, u_i \rangle}{\|u_i\|^2} \langle u_i, u_i \rangle = \langle v, u_i \rangle - \frac{\langle v, u_i \rangle}{\|u_i\|^2} \|u_i\|^2 = \langle v, u_i \rangle - \langle v, u_i \rangle = 0$$

i això es compleix per a $i = 1, \dots, m$

2. De l'apartat anterior es dedueix de forma immediata que $\{u_1,u_2,\ldots,u_m,u_{m+1}\}$ és un conjunt ortogonal de vectors. Per altra part com $\bar{0}_V \in \langle u_1,u_2,\ldots,u_m \rangle$, aleshores si v no hi pertany, $v \neq \bar{0}_V$

Proposició 7.17 (Mètode d'ortogonalització de Gram-Schmidt) Sigui V un espai vectorial euclidià. Si $\{u_1, u_2, \ldots, u_n\}$ és una base de V, aleshores $\{e_1, e_2, \ldots, e_n\}$ on

$$e_1 = u_1,$$

 $e_2 = u_2 - \frac{\langle u_2, e_1 \rangle}{\|e_1\|^2} e_1$

. . .

$$e_r = u_r - \sum_{i=1}^{r-1} \frac{\langle u_r, e_i \rangle}{\|e_i\|^2} e_i$$

. . .

 $per \ r=2,\ldots,n$ és una base ortogonal de V.

I per tant, $\left\{\frac{1}{\|e_1\|}e_1, \frac{1}{\|e_2\|}e_2, \dots, \frac{1}{\|e_n\|}e_n\right\}\right\}$ és una base ortonormal de V.

Demostració:

Pel lema 7.16 $\{e_1, e_2, \dots, e_n\}$ és un conjunt ortogonal de vectors de V i per tant per la proposició 7.13 són linealment independents. Com la dimensió de V és n i tenim n vectors

linealment independents, aleshores formen base.

Exemple: Donat el producte escalar vist a un exemple de la definició 7.3 i donat per

$$\langle (x_1, x_2, x_3), (y_1, y_2, y_3) \rangle = 2x_1y_1 + x_2y_2 + 3x_3y_3$$

i la base $\{(1,1,1),(1,-1,1),(1,1,0)\}$, cerquem una base ortonormal.

Sigui u = (1, 1, 1), v = (1, -1, 1), w = (1, 1, 0) i designem per $\{e'_1, e'_2, e'_3\}$ i per $\{e_1, e_2, e_3\}$ les bases ortogonal i ortonormal de V obtingudes pel mètode de Gram-Schmidt.

$$e_1' = u = (1, 1, 1)$$

Cerquem ara e'_2 .

$$e_2' = v - \frac{\langle v, e_1' \rangle}{\|e_1'\|^2} e_1' = (1, -1, 1) - \frac{\langle (1, -1, 1), (1, 1, 1) \rangle}{\|(1, 1, 1)\|^2} (1, 1, 1) =$$

$$= (1, -1, 1) - \frac{2}{3} (1, 1, 1) = \left(\frac{1}{3}, \frac{-5}{3}, \frac{1}{3}\right)$$

Finalment,

$$\begin{aligned} e_3' &= w - \frac{< w, e_1' >}{\|e_1'\|^2} e_1' - \frac{< w, e_2' >}{\|e_2'\|^2} e_2' = \\ (1,1,0) - \frac{< (1,1,0), (1,1,1) >}{\|(1,1,1)\|^2} (1,1,1) - \frac{< (1,1,0), \left(\frac{1}{3}, \frac{-5}{3}, \frac{1}{3}\right) >}{\|\left(\frac{1}{3}, \frac{-5}{3}, \frac{1}{3}\right)\|^2} \left(\frac{1}{3}, \frac{-5}{3}, \frac{1}{3}\right) = \\ &= (1,1,0) - \frac{1}{2} (1,1,1) + \frac{1}{\frac{10}{2}} \left(\frac{1}{3}, \frac{-5}{3}, \frac{1}{3}\right) = \left(\frac{3}{5}, 0, -\frac{2}{5}\right) \end{aligned}$$

Aleshores, una base ortogonal seria

$$\left\{ (1,1,1), \left(\frac{1}{3}, \frac{-5}{3}, \frac{1}{3}\right), \left(\frac{3}{5}, 0, -\frac{2}{5}\right) \right\}$$

I multiplicant cada vector per l'invers de la seva norma tendríem una base ortonormal:

$$||e_1'|| = \sqrt{\langle e_1', e_1' \rangle} = \sqrt{6}$$

$$||e_2'|| = \sqrt{2\left(\frac{1}{3}\right)^2 + \left(-\frac{5}{3}\right)^2 + 3\left(\frac{1}{3}\right)^2} = \frac{\sqrt{30}}{3}$$

$$||e_3'|| = \sqrt{2\left(\frac{3}{5}\right)^2 + 0^2 + 3\left(-\frac{2}{5}\right)^2} = \frac{\sqrt{30}}{5}$$

126

per tant,

$$e_1 = \frac{1}{\|e_1'\|} e_1' = \left(\frac{1}{\sqrt{6}}, \frac{1}{\sqrt{6}}, \frac{1}{\sqrt{6}}\right)$$

$$e_2 = \frac{e_2'}{\|e_2'\|} = \left(\frac{1}{\sqrt{30}}, -\frac{5}{\sqrt{30}}, \frac{1}{\sqrt{30}}\right)$$

$$e_3 = \frac{e_3'}{\|e_3'\|} = \left(\frac{3}{\sqrt{30}}, 0, -\frac{2}{\sqrt{30}}\right)$$

Una base ortonormal seria

$$\left\{ \left(\frac{1}{\sqrt{6}}, \frac{1}{\sqrt{6}}, \frac{1}{\sqrt{6}}\right), \left(\frac{1}{\sqrt{30}}, -\frac{5}{\sqrt{30}}, \frac{1}{\sqrt{30}}\right), \left(\frac{3}{\sqrt{30}}, 0, -\frac{2}{\sqrt{30}}\right) \right\}$$

Corol·lari 7.18 Tot espai vectorial euclidià de dimensió finita té una base ortonormal.

Demostració:

És conseqüència immediata del mètode d'ortogonalització de Gram-Schmidt

Definició 7.19 Sigui S un subespai vectorial de V, direm que $v \in V$ és ortogonal a S si és ortogonal a tot vector de S.

Siguin S i T són dos subespais vectorials de V. Direm que S i T són **ortogonals** si cada vector de S és ortogonal a tot vector de T. Aquest fet el representarem posant $S \perp T$.

Proposició 7.20 Siguin S i T dos subespais vectorials de l'espai vectorial euclidià V.

- a) S i T són ortogonals si i només si tots els vectors d'una base de S són ortogonals a tots els vectors d'una base de T.
- b) Si $S \perp T$ aleshores $S \cap T = \{\bar{0}\}.$

Demostració:

a)

 \Rightarrow) Evident, ja que si S i T són ortogonals, tots els vectors d'S són ortogonals a tots els vectors de T.

 \Leftarrow) Sigui $\{u_1,\ldots,u_p\}$ i $\{v_1,\ldots,v_q\}$ bases d'S i T respectivament, que compleixen l'hipòtesi de l'enunciat. Sigui $u\in S$ i $v\in T$, vegem que són ortogonals.

Com $u \in S$, existeixen $t_1, \ldots, t_p \in K$ tal que $u = t_1u_1 + \ldots + t_pu_p$. Anàlogament com $v \in T$, existeixen $s_1, \ldots, s_q \in K$ tals que $v = s_1v_1 + \ldots + s_qv_q$. Vegem si són ortogonals:

$$\langle u, v \rangle = \langle t_1 u_1 + \dots + t_p u_p, s_1 v_1 + \dots + s_q v_q \rangle = \sum_{i=1}^p \sum_{j=1}^q t_i s_j \langle u_i, v_j \rangle \stackrel{(1)}{=} 0$$

- (1) Ja que per hipòtesi u_i i v_j són ortogonals per a tot $i=1,\ldots,p$ i $j=1,\ldots,q$.
- b) Suposem que existeix $u \in S \cap T$. Com S i T són ortogonals, u és ortogonal a ell mateix, per tant, $\langle u, u \rangle = 0$ i això implica que $u = \bar{0}_V$, per definició de producte escalar.

Definició 7.21 Sigui S un subespai vectorial de V, anomenam **complement ortogonal** de S al conjunt d'elements de V que són ortogonals a S i el representarem per S^{\perp} .

Exemple: Sigui S=<(1,1,0,1),(1,0,1,1)>. Trobem el seu complement ortogonal i la seva dimensió.

Es pot veure fàcilment que els vectors $\{(1,1,0,1),(1,0,1,1)\}$ són linealment independents, i per tant formen base.

Per la proposició 7.20 $(x,y,z,t) \in S^{\perp}$ si i només si $(x,y,z,t) \perp (1,1,0,1)$ i $(x,y,z,t) \perp (1,0,1,1)$, és a dir,

$$\langle (x, y, z, t), (1, 1, 0, 1) \rangle = x + y + t = 0$$

 $\langle (x, y, z, t), (1, 0, 1, 1) \rangle = x + z + t = 0$

i resolent el sistema tenim x=-z-t i y=z, per tant, els elements de S^\perp són de la forma

$$(-z-t, z, z, t) = (-z, z, z, 0) + (-t, 0, 0, t) = z(-1, 1, 1, 0) + t(-1, 0, 0, 1)$$

i aleshores $S^{\perp} = <(-1,1,1,0),(-1,0,0,1)>$ i com els vectors són linealment independents tenim que dim $S^{\perp}=2$.

Proposició 7.22 Sigui S un subespai vectorial de V

- a) S^{\perp} és un subespai vectorial de V.
- b) $S^{\perp} \perp S$.

$$(S^{\perp})^{\perp} = S.$$

Demostració:

a) Siguin $u,v \in S^{\perp}$ i $s,t \in K$, vegem que $su+tv \in S^{\perp}$. Sigui $w \in S$ qualsevol, < su+tv, w> = s < u, w> +t < v, w> = 0

- b) És evident, per pròpia definició de S^{\perp} .
- c) S^{\perp} està format per tots els vectors de V ortogonals als d'S, per tant, S està format per tots els vectors de V ortogonals a S^{\perp} , és a dir, $(S^{\perp})^{\perp} = S$.

Proposició 7.23 Si S un subespai vectorial de l'espai vectorial de dimensió finita V, aleshores $V = S \bigoplus S^{\perp}$.

Per a demostrar aquesta proposició s'hurien de veure algunes propietats sobre bases d'un espai vectorial, que surten dels objectius de l'assignatura.

Corol·lari 7.24 Si S un subespai vectorial de l'espai vectorial de dimensió finita V. aleshores dim $V = \dim S + \dim S^{\perp}$.

Demostració:

És consequència immediata de la proposició anterior 7.23 i de 4.28

Definició 7.25 Sigui S un subespai vectorial de l'espai vectorial de dimensió finita V, com $V = S \bigoplus S^{\perp}$ tenim que donat $u \in V$ existeix un únic $u_1 \in S$ i $u_2 \in S^{\perp}$ tal que $u = u_1 + u_2$. El vector u_1 rep el nom de **projecció ortogonal** de u sobre S i el representarem per $P_S(u)$ i u_2 la projecció ortogonal de u sobre S^{\perp} i el representarem per $P_{S^{\perp}}(u)$.

Exemple: Si S=<(1,1,0,1),(1,0,1,1)>, hem vist a l'exemple de la definició 7.21 que $S^{\perp}=<(-1,1,1,0),(-1,0,0,1)>$. Cerquem ara les projeccions ortogonals de (8,0,1,4) sobre S i sobre S^{\perp} .

Per cercar la projecció ortogonal hem de posar (8,0,1,4) en combinació lineal d'un element de S i un altre de S^{\perp} :

$$(8,0,1,4) = x(1,1,0,1) + y(1,0,1,1) + z(-1,1,1,0) + t(-1,0,0,1)$$

que resolent ens dóna x=2, y=3, z=-2, t=-1. Per tant

$$P_S((8,0,1,4)) = 2(1,1,0,1) + 3(1,0,1,1) = (5,2,3,5) \\ P_{S^{\perp}}((8,0,1,4)) = -2(-1,1,1,0) - 1(-1,0,0,1) = (3,-2,-2,-1) \\ \bigg\}$$

Proposició 7.26 (Teorema de l'aproximació òptima)

Sigui V un espai vectorial euclidià i S un subespai vectorial seu. Si u és un element qualsevol de V, aleshores $P_S(u)$ és el vector de S més proper a v, en el sentit que

$$||u - P_S(u)|| < ||u - v||$$

per a tot $v \in S$, $v \neq P_S(u)$

Demostració:

$$u - v = (u - P_S(u)) + (P_S(u) - v)$$

Ara bé, per una part tenim que com $P_S(u), v \in S$ aleshores $P_S(u) - v \in S$. Per altra part, a la definició 7.25 hem vist que $u = P_S(u) + P_{S^{\perp}}(u)$, per tant, $u - P_S(u) \in S^{\perp}$. Això ens diu que $P_S(u) - v$ i $u - P_S(u)$ són ortogonals.

Aplicant ara el teorema de Pitàgores (prop. 7.12) tenim

$$||u - v||^2 = ||u - P_S(u)||^2 + ||P_S(u) - v||^2 > ||u - P_S(u)||^2$$

ja que com $P_S(u) \neq v$, aleshores $P_S(u) - v \neq \mathbf{0}$

Nota: Un problema comú en matemàtiques aplicades consisteix en aproximar una funció $f \in V$ amb una funció g d'un subespai vectorial S de V. Pel que hem vist en aquesta proposició, aquesta funció g serà $P_S(f)$. Aquesta aproximació entre dos vectors s'enten en termes de ||u-v||, i aquest resultat depen del producte escalar definit.

Exemple 1: Sigui C[a, b] l'espai vectorial de les funcions contínues en [a, b]. Definim

$$\langle f, g \rangle = \int_{a}^{b} f(x)g(x) dx$$

- a) Demostrem que $\langle f, g \rangle$ defineix un producte escalar.
- b) Considerant el producte escalar anterior on $V = \mathbb{R}_4[x]$, a = -2 i b = 2, trobem l'aproximació òptima del polinomi $p(x) = 5 \frac{1}{2}x^4$ per un polinomi de 2n grau $(S = \mathbb{R}_2[x])$.
- a) Vegem que es compleixen les condicions de producte escalar

1.
$$\langle f,g\rangle = \int_a^b f(x)g(x)\,dx = \int_a^b g(x)f(x)\,dx = \langle g,f\rangle$$

130

2.

$$\langle f_1 + f_2, g \rangle = \int_a^b (f_1 + f_2)(x)g(x) \, dx = \int_a^b (f_1(x) + f_2(x))g(x) \, dx =$$

$$= \int_a^b f_1(x)g(x) \, dx + \int_a^b f_2(x)g(x) \, dx = \langle f_1, g \rangle + \langle f_2, g \rangle$$

3.

$$\langle tf, g \rangle = \int_a^b (tf)(x)g(x) \, dx = \int_a^b tf(x)g(x) \, dx = t \int_a^b f(x)g(x) \, dx = t \langle f, g \rangle$$

4.

$$\langle f, f \rangle = \int_a^b [f(x)]^2 dx \ge 0$$

ja que $[f(x)]^2 \ge 0$. Com $[f(x)]^2$ és contínua i no negativa en [a,b] si $\int_a^b [f(x)]^2 \, dx = 0$ aleshores $[f(x)]^2$ ha de ser identicament zero (vegeu càlcul) i per tant f(x) ha de ser 0.

b) Una base de $\mathbb{R}_2[x]$ és $\{1, x, x^2\}$. Cerquem $\mathbb{R}_2[x]^{\perp}$.

 $a+bx+cx^2+dx^3+ex^4\in\mathbb{R}_2[x]^\perp$ si i només si $a+bx+cx^2+dx^3+ex^4$ és ortogonal a 1, x i $x^2.$ Per tant,

$$\langle a+bx+cx^2+dx^3+ex^4,1\rangle = \int_{-2}^2 (a+bx+cx^2+dx^3+ex^4) \, dx = 4a+\frac{16}{3}c+\frac{64}{5}e = 0$$

$$\langle a+bx+cx^2+dx^3+ex^4,x\rangle = \int_{-2}^2 (a+bx+cx^2+dx^3+ex^4)x\,dx = \frac{16}{3}b+\frac{64}{5}d = 0$$

$$\langle a + bx + cx^2 + dx^3 + ex^4, x^2 \rangle = \int_{-2}^{2} (a + bx + cx^2 + dx^3 + ex^4) x^2 dx =$$

$$= \frac{16}{3} a + \frac{64}{5} c + \frac{256}{7} e = 0$$

i resolent el sistema ens queda $a=\frac{48}{35}e,\ b=-\frac{12}{5}d$ i $c=-\frac{24}{7}e$. Per tant, els elements de $\mathbb{R}_2[x]^{\perp}$ seran

$$\frac{48}{35}e - \frac{12}{5}dx - \frac{24}{7}ex^2 + dx^3 + ex^4 = e(\frac{48}{35} - \frac{24}{7}x^2 + x^4) + d(-\frac{12}{5}x + x^3)$$

Aleshores

$$\mathbb{R}_2[x]^{\perp} = \left\langle \frac{48}{35} - \frac{24}{7}x^2 + x^4, -\frac{12}{5}x + x^3 \right\rangle = \left\langle 48 - 120x^2 + 35x^4, -12x + 5x^3 \right\rangle$$

Per tant,

$$5 - \frac{1}{2}x^4 = a + bx + cx^2 + d(48 - 120x^2 + 35x^4) + e(-12x + 5x^3) =$$

$$= a + 48d + (b - 12e)x + (c - 120d)x^2 + 5ex^3 + 35dx^4$$

i ens queda el sistema

$$\begin{vmatrix}
 a + 48d & = 5 \\
 b - 12e & = 0 \\
 c - 120d & = 0 \\
 5e & = 0 \\
 35d & = -\frac{1}{2}
 \end{vmatrix}$$

que té per solució: $a=\frac{199}{35},\ b=0,\ c=-\frac{12}{7},\ d=-\frac{1}{70},\ e=0.$

Aleshores

$$5 - \frac{1}{2}x^4 = \frac{199}{35} - \frac{12}{7}x^2 - \frac{1}{70}(48 - 120x^2 + 35x^4)$$

i d'aquí deduïm que la projecció de $5 - \frac{1}{2}x^4$ sobre $\mathbb{R}_2[x]$ és

$$P_{\mathbb{R}_2[x]}(p(x)) = \frac{199}{35} - \frac{12}{7}x^2$$

i és el polinomi de $\mathbb{R}_2[x]$ més pròxim a p(x) amb el producte escalar donat.

Definició 7.27 Sigui V un espai vectorial euclidià i $u, v \in V$. Definim angle que formen dos vectors u i v a aquell que compleix:

$$\cos(u, v) = \frac{\langle u, v \rangle}{\|u\| \|v\|}$$

Definim angle que forme un vector i un subespai vectorial a l'angle que formen el vector i la projecció ortogonal d'aquest sobre el subespai. Si u és el vector i S el subespai vectorial tenim:

$$\cos(u, S) = \frac{\langle u, P_S(u) \rangle}{\|u\| \|P_S(u)\|}$$

Exemple: Considerem l'espai euclidià \mathbb{R}^3 amb el producte escalar

$$\langle (x_1, x_2, x_3), (y_1, y_2, y_3) \rangle = 2x_1y_1 + x_2y_2 + 3x_3y_3$$

vist a l'exemple de la definició 7.3. Volem saber:

a) L'angle que forma els vectors u = (1, -2, 1) i v = (1, 3, 2).

- b) L'angle que forma el vector u = (1, -2, 1) i el subesvai vectorial $S = \langle (1, 1, 1), (1, 1, 2) \rangle$.
- a) Per definició,

$$\cos(u,v) = \frac{\langle u,v \rangle}{\|u\| \|v\|} = \frac{\langle (1,-2,1), (1,3,2) \rangle}{\|(1,-2,1)\|, \|(1,3,2)\|} = \frac{-2}{\sqrt{9}\sqrt{23}} = -0.139$$

aleshores l'angle és de 1.431 rad.

b) Cerquem el complement ortogonal de S. Per la proposició 7.20 $(x,y,z) \in S^{\perp}$ si i només si $(x,y,z) \perp (1,1,1)$ i $(x,y,z) \perp (1,1,2)$, és a dir,

$$\langle (x, y, z), (1, 1, 1) \rangle = 2x + y + 3z = 0$$

 $\langle (x, y, z), (1, 1, 2) \rangle = 2x + y + 6z = 0$

i resolent el sistema tenim y=-2x i z=0, per tant, els elements de S^\perp són de la forma

$$(x, -2x, 0) = x(1, -2, 0)$$

i aleshores $S^{\perp} = <(1, -2, 0)>.$

Per cercar la projecció ortogonal de u=(1,-2,1) sobre S hem de posar (1,-2,1) en combinació lineal d'un element de S i un altre de S^{\perp} :

$$(1,-2,1) = x(1,1,1) + y(1,1,2) + z(1,-2,0)$$

que resolent ens dóna x = -1, y = 1, z = 1. Per tant

$$P_S((1,-2,1)) = -(1,1,1) + (1,1,2) = (0,0,1) P_{S^{\perp}}((1,-2,1)) = (1,-2,0)$$

Per tant, l'angle que forma u amb S és l'angle que formen els vectors u i $w = P_S((1, -2, 1)) = (0, 0, 1),$

$$\cos(u, w) = \frac{\langle u, w \rangle}{\|u\| \|w\|} = \frac{\langle (1, -2, 1), (0, 0, 1) \rangle}{\|(1, -2, 1)\|, \|(0, 0, 1)\|} = \frac{-2}{\sqrt{9}\sqrt{3}} = -0.3849$$

aleshores l'angle és de 1.966 rad.

Índex alfabètic

```
angle
    d'un vector i un subespai, 131
    de dos vectors, 131
aplicació p-lineal, 113
aplicació multilineal, 113
base
    ortogonal, 122
    ortonormal, 122
complement ortogonal, 127
conjunt ortogonal de vectors, 120
espai vectorial
    euclidià, 119
forma bilineal, 113
funció p-lineal, 113
funció bilineal, 113
    simètrica, 114
longitud, 119
norma, 119
producte escalar, 114
    expressió coordenada, 117
    matriu coordenada, 117
projecció ortogonal, 128
subespai vectorial
    ortogonal, 126
vector
    ortogonal a un subespai, 126
    unitari, 120
vectors ortogonals, 120
```